

Nr 410

Av herr **Jonasson m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 7, med förslag till förordning angående ändring i förordningen den 1 december 1959 (nr 507) om allmän varuskatt, m.m.

(Lika lydande med motion nr 336 i Första kammaren)

I proposition nr 7 föreslås bl.a. en generell uppräknig av den nuvarande fordonsskattens grund- och tilläggsavgifter med 50 %. Höjningen avses träda i kraft 1968, sedan den nu utgående trafikomläggningsskatten upphört. För budgetåret 1967/68 beräknas den föreslagna reformen öka statsverkets inkomster med 300 milj. kr.

Det är uppenbart, att denna inkomstförstärkning måste anses nödvändig i det läge i vilket samhällsekonomi och statsfinanser nu kommit.

Men det torde få konstateras, att förslaget utformning knappast kan ha varit föremål för någon mera noggrann prövning. Skattehöjningen skulle drabba den yrkesmässiga lastbilstrafiken särskilt hårt. För vanliga personbilar skulle skattehöjningen stanna vid 5–10 %, medan den för lastbilar skulle bli i allmänhet 40–50 %. När fordonsskatten för en lastbil höjs från 8 000 kr. till cirka 12 000 kr. blir det givetvis en avsevärd kostnadsfördyring. Den yrkesmässiga lastbilstrafiken har redan tidigare varit hårt pressad av ett högt kostnadsläge. Många lastbilsägare kan befaras komma i den situationen att de inte kan fortsätta med sin näringsutövning. Även för busstrafiken medför propositionens utformning allvarliga konsekvenser. Generellt kan sägas att näringslivet och glesbygderna skulle drabbas särskilt hårt.

För närvarande pågår en översyn av vägtrafikbeskattningen genom 1965 års bilskatteutredning. Utredningsarbetet väntas inte kunna avslutas förrän tidigast under 1968. Då fordonsskattehöjningen skall träda i kraft först 1968 hade det alltså varit god tid att underkasta frågan om skattehöjningens fördelning på olika fordonskategorier en noggrann prövning, vilket lämpligen kunde ske inom bilskatteutredningen. Det är knappast troligt att skattehöjningen då fått den i propositionen föreslagna utformningen.

Det är, såsom framhållits, naturligtvis ofrånkomligt, att en inkomstförstärkning av den i propositionen beräknade storleken måste tillföras statsverket via fordonsskatten. Men utformningen bör göras på sådant sätt, att lastbilstrafiken inte drabbas av så hårda konsekvenser som skulle bli fallet med förslaget i propositionen. Man kan tänka sig, att skattehöjningen i förhållande till nu utgående fordonsskatt och trafikomläggningsskatt blir procentuellt ungefär lika för olika fordonstyper, eller i varje fall att skillnaden inte tillåtes bli så stor som föreslagits i propositionen.

Det bör uppdras åt bilskatteutredningen att överväga en sådan utformning av fordonsskatten. Denna översyn måste ske så skyndsamt att förslag kan föreläggas årets höstriksdag.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen vid behandlingen av propositionen nr 7 måtte

I. godta i princip höjning av fordonsskatten så att statsverket redan för budgetåret 1967/68 tillføres en inkomstförstärkning av 300 milj. kr. i enlighet med vad som beräknats i propositionen; samt

II. i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t efter skyndsamt prövning måtte förelägga årets höstriksdag förslag till sådan utformning av fordonsbeskattningen, att hänsyn togs till den yrkesmässiga lastbilstrafikens och busstrafikens kostnadsläge i enlighet med vad som anförts i motionen.

Stockholm den 25 januari 1967

Bertil Jonasson (cp)

Anders Dahlgren (cp)

Bengt Sjönell (cp)
